

[Stejncke.]

gennemført adskilligt skarpere bestemmelser end dem, vi havde under den nazistiske optræden. Med hensyn til denne ærede ordførers yderst fantasifulde betragtninger vedrørende den oprindelige § 101 eller rettere vedrørende alle andre spørgsmål, såsom det socialdemokratiske partis eller dets presses stilling, er jeg vanskeligt stillet, da jeg ikke kendte det fjerneste til alt det, den ærede ordfører — jeg har ikke lov til at sige diskede op med, så derfor siger jeg det ikke — fremsatte udover, hvad der allerede har været diskuteret om forlaget „Fremad“s pjece, og derom kan jeg jo henvise til bemærkningerne i det høje folketing.

Jeg aner derfor ikke, hvad det ærede medlem mener med, at socialdemokratiets dollarstøtte er strafbar, medmindre jeg har ret i, at det ærede medlem går ud fra den fuldkomne fejlagtige betragtning, at § 101 indeholdt en bestemmelse om, at hvis man modtager støtte udefra, straffes man. Det er aldeles ikke tilfældet, det er kun, hvis man undlader at oplyse, at man får denne støtte, at man straffes.

Det ærede medlem sagde endvidere, at jeg havde sagt, at forslaget ikke var rettet specielt mod kommunister. Nej, jeg sagde, at forslaget var rettet mod enhver uanset hans opfattelse, enhver, som af hensyn til en eller anden ideologi eller en eller anden religiøs opfattelse tilsidesætter sin nationale pligt i de tilfælde, som loven her særlig omhandler. Hvis det er særlig nærliggende for kommunisterne at tilsidesætte denne pligt, så vil de blive ramt, og det vil jeg være glad over. Jeg forstår overhovedet ikke den ærede kommunistiske ordførers principielle stilling til denne lovgivning, idet jeg er ganske enig i de udtalelser, som blev fremsat i folketinget af hr. Hans Hækkerup og udvalgets ordfører, hr. Lorentzen, som det ærede medlem kan læse i folketingstidenden sp. 3229—30. Jeg må måske have lov til kort at citere, hvad hr. Hans Hækkerup sagde:

„Jeg minder om, at det ærede medlems parti har givet udtryk for ønske om at medvirke til at gennemføre foranstaltninger mod femtekolonne, og jeg minder om, at det ærede medlem som medlem af befrielsesregeringen tog medansvaret for straffelovstillægget, der i virkeligheden ligger til grund for det forslag, her er udarbejdet.“ Ganske på linie hermed siger ordføreren for udvalget i folketinget, hr. Lorentzen:

„Jeg husker fra 1946 de mange forhandlinger om straffelovstillægget, den såkaldte landsforræderilov, og da var det kommunistiske parti i hvert fald ikke at finde det

sted, hvorfra der lød røster om en mildere kurs.“

Jeg forstår overhovedet ikke det ærede medlems principielle stilling til et forslag af denne karakter.

Til den højtærede justitsminister, der jo fattede sig i beklagelig korthed, hvad mine klager angår, vil jeg dog sige, at når jeg brugte udtrykket: en skruet ordning, er det vel i og for sig til at forstå, at det findes naturligt, at de straffebestemmelser, der er knyttet til en forbrudelse, findes i vedkommende paragraf, så man ikke skal hen i en anden lov for at finde, hvad det drejer sig om, men i mine spøgende bemærkninger om, at mangel på logik ikke altid virker stødende på kvinder, lå absolut ingen påstand om, at enhver mand er født som logiker.

Chr. Nielsen: Jeg takker ministeren for en række af de besvarelser, som blev givet på nogle af de spørgsmål, jeg stillede, men jeg vil gerne med hensyn til besvarelsen vedrørende registrering og telefonaflytning sige, at jeg ikke synes, at det her i 1952 er tilstrækkeligt at henvise til, hvad en eller anden minister i 1947 har fortalt i folketinget. Der er jo uægtelig sket adskilligt her i landet siden 1947.

Vi er siden 1947 kommet ind under både Marshallplan og Atlantpagt, og det har så ganske afgjort befordret en udvikling, som er i modstrid med et meget stort flertal af det danske folks interesser, og netop derfor er det så afgørende, at man ustandselig fremhæver den udbygning, der finder sted indenfor politiets virksomhed med hensyn til at registrere og kriminalisere en del af den danske befolkning. Det eksempel, jeg nævnte, har ministeren selvfølgelig ikke kunnet afvise, men har kun bemærket, at jeg kunne indsende en klage, men jeg tvivler på, at jeg ville opnå ret meget mere end det, jeg refererede til fra vedkommende politimand i den pågældende by. Det er jo ganske givet, at det var ikke noget lokalt betonet, det var ikke en eller anden aprilspøg, vedkommende politikommissær havde for, det var ganske øjensynligt noget, der var inspireret fra højeste sted, noget, der gentager sig på utallige områder. Jeg hørte ganske vist under min redegørelse herfor i første omgang, at det ærede medlem hr. Bjerre sagde, at det var noget vrøvl, hvad jeg her omtalte. Jeg vil dog minde det ærede medlem om en samtale, vi havde for godt et års tid siden på hans hjemegn. Der var dog visse konkrete ting, der viste, hvorledes politiet er på stikkerne for at